

Irena Kaniewska

Rank	konstr. pil. cywil.
Date of birth	1914-09-30
Date of death	1963-10-20
Cemetery	Żyrardów, Kasztanowa - cmentarz parafialny Wsp. 52.061898, 20.451518
Grave	A; 1; 7b
Photo of grave	
Country	Polska
Period	Okres powojenny

Source

Informacja i zdjęcie: Mariusz Skroński

"Mała encyklopedia lotników polskich", tom. 2. Konieczny Jerzy R., Malinowski Tadeusz.

Link do zapalenia wirtualnego znicza:
zyrardow36.grobonet.com/grobonet/start.php?id=detale&idg=20835&inni=0

Irena Kaniewska urodziła się w grodzie Kraka 30 września 1914 r. Ucząc się w szkole powszechnej i w gimnazjum budowała modele samolotów i szybowców. Po otrzymaniu świadectwa dojrzałości rozpoczęła studia na Politechnice Warszawskiej. Studiowała na Wydziale Mechanicznym. Była pilotem szybowcowym. Wojna nie przeszkodziła w kontynuowaniu studiów. 28 września 1941 r. skończyła studia otrzymując dyplom inżyniera Brała udział w Powstaniu Warszawskim. We wrześniu 1944 r. została wywieziona do obozu pracy. Do Polski wróciła w maju 1945 r. Pracowała zawodowo poza lotnictwem. W maju 1946 r. ukończyła kurs instruktorów szybowcowych a następnie kurs pilotów samolotowych. Gdy Instytut Szybownictwa w Bielsku - Białej ogłosił że potrzebuje pracowników, nie zawahała się. Zostawiła dotychczasową pracę w stolicy. Rozpoczęła pracę w Instytucie jako konstruktor lotniczy. W grudniu 1946 r. została członkiem Aeroklubu Bielskiego. Współpracowała nad projektem szybowca IS - 2 "Mucha". Pod koniec kwietnia 1948 r. miała swój udział w konstruowaniu szybowca IS - 5 "Kaczka". Rok później pod jej fachowym okiem powstała seria szybowców "Mucha bis". W maju 1950 r. zdobyła srebrną odznakę szybowcową. Uczestnicząc w Samolotowym Zlocie Gwiazdzistym wylatała 5 miejsce. Jej wiedza pozwoliła na wprowadzenie ulepszeń przy powstającym szybowcu "Mucha ter". W 1951 r. wykonała projekt wstępny szybowca SZD - 9 "Bocian". Zaznaczyła udział w opracowaniu SZD - 8 "Jaskółka". W 1952 r. wystartowała w Regionalnych Zawodach Szybowcowych. Zajęła 2 miejsce. W 1953 r. wykonała projekt wstępny szybowca SZD - 10 "Czapla". W pierwszym półroczu 1954 r. wykonała projekt wstępny i szczegółowy projekt aerodynamiczny szybowca bezogonowego SZD - 13 x "Wampir". W 1954 r. była kierownikiem Sekcji Prototypów w Szybowcowych Zakładach Doświadczalnych. Znajdowała czas na działalność społeczną. W latach 1953 - 1954 przewodniczyła sekcji Stowarzyszenia Inżynierów Mechaników Polskich, była wiceprzewodniczącą koła Naczelnej Organizacji Technicznej w Bielsku - Białej 1 października 1954 r. została zatrudniona jako starszy asystent w Zakładzie Wytrzymałości Instytutu Lotnictwa w Warszawie. W marcu 1956 r. otrzymała nagrodę za szybowiec szkolny. Tego samego uzyskała licencje pilota samolotowego 2 klasy. W marcu 1957 r. została członkiem Aeroklubu Warszawskiego. 1 września 1957 r. otrzymała tytuł naukowy adiunkta Instytutu Lotnictwa. W grudniu 1957 r. została członkiem Zarządu Głównego Aeroklubu PRL. Startowała w Samolotowych Mistrzostwach Polski. Nie zaprzestawała działalności społecznej. Była między innymi Sekcji Samolotowej Aeroklubu Warszawskiego. W styczniu 1963 r. otrzymała stopień samodzielnego pracownika naukowo - badawczego. Latała jako pilot szybowcowy i samolotowy. Pasjonowała się akrobacją lotniczą. Bez wątpienia była pierwszą polską pilotką która tu nad Wisłą wykonała samolotem pętlę odwróconą. Zasiadała między innymi w Komisji Rewizyjnej Aeroklubu PRL, lotniczej komisji egzaminacyjnej, komisji sędziowskiej na zawodach szybowcowych i samolotowych i Komisji Ekspertów Lotniczych RWPG. Była rzeczoznawcą lotniczym Komisji Przepisów Sprzętu Lotniczego przy Departamencie Lotnictwa Cywilnego Ministerstwa Komunikacji. Zginęła śmiercią lotnika w nocnym 2 października 1963 r. Pochowana została w

Żyrardowie.

Konrad RYDOŁOWSKI